

samosvojne. Se že boji, da bi mu kje ne postali nezvesti. A njegov strah je prazen, so preveč neumni in zaslepjeni, da bi izpregledali. Mi bi samo radi vedeli, iz katerega fonda to jemlje, iz svojega vemo da ne, ker je sko pil. Najbrže iz prenapolnjenih samostojnih korit kaj proč pade. Le to ni prav, da gre vse to iz žepov davko-plačevalcev.

Iz poglavja o slabostni vzgoji. Iz Selnice ob Dravi nam poročajo: Sel sem skozi Selnico proti falski elektrarni. Mimogrede povedano, falska elektrarna leži v Selnici, in je prav za prav selniška elektrarna. V Selnici vidim nabita dva lepaka. — Na enem se vabi na ples v korist šole, na drugem se vabi na šolsko prirediteljsko korist plesa. — po šolski prireditvi je ples. Selniški tenor je v burnih časih volitev zapel enačico: „Lepa stranka samostojna“, svetoval bi mi, naj sedaj zapoje drugo enačico: „Lepa vzgoja samostojna“; krajni šolski svet naj pa to novo enačico upelje tudi v šoli, gotovo jo bo selniško učiteljsvo šolarje boljše naučilo, kakor cerkvene pesmi.

Tedenske novice.

Duh. vesti. V Mariboru je umrl dr. g. Franjo Tomšič, karat na mariborski moški kaznišnici. Bil je duhovnik koriške škole in rojen leta 1849. — Ket kaplan k Sv. Križu pri Sklani pridi dr. g. Franjo Vajda, duhovnik pujskega minoritskega reda, ki je pa prevzel v našo školo.

Poročil se je dne 6. t. m. gospod Alojz iz Vičanc z gospodično Ivanko Pučko p. d. Zmikavčeve iz Ključarovec. Obilo sreče mlademu paru.

Dva shoda naše stranke. V Kranj pri Mariboru priredi Slov. ljudska stranka v soboto, dne 11. februarja, ob 7. uri zvečer, politično-gospodarsko zborovanje. Shod se bo vršil v gostilni Prinčič (prej H. Hein), pri „Treh ribnikih“. Poročal bo tajnik Golob Somiški, pridite! — K m n i c a pri Mariboru. V nedeljo, 12. t. m., po rani sv. maši, se vrši v gostilni Hiter shod Slovenske ljudske stranke (Kmetijske zveze). Govoril bode tajnik Golob. Pristaši, udeležite se tega zborovanja!

Kukovčeve lmanice. Izvedeli smo iz zanesljivega vira, da lovijo liberalci podeželske obrtnike na posebno lmanico, ki se zove „Slovensko obrtno društvo“. Vse naše somišljenike obrtnike prosimo, da vrnejo vsiljivcem ekoli Slov. obrtnega društva vse dopise, članarinske pristopnice itd. Naša obrtna organizacija je Obrtna zveza. V Mariboru šteje naša obrtna organizacija že nad 70 zavednih, krščansko-mišlečih obrtnikov, ki so pekuzali liberalnemu Slovenskemu obrtnemu društvu hrbe. Ne nasledajte na delu lmanicam, ki jih razstavlja falzirani policademokratski našim obrtnikom. S svojim izkoriščevanjem so ti lju e jasno dokazali, da ne zaslužijo nobenega zaupanja. Toliko vsem tisti obrtnikom, ki so prejeli od Slov. obrtnega društva kake dopise.

Vrednost našega denarja je zadnji čas zopet padla za nekaj tvojcev, vendar upajo naši državotvorci, da si bo krona v Curihu zopet opomogla, ker so začeli stediti z denarjem in sicer pri vojnih dobičkarjih (invalidih), kojim že ta mesec sploh niso več dali pokojnine in ne doklad. Pri takem varčevanju od strani naše demokratske vlade si pač ne smemo kaj, da ne bi vzkliknili: „Bog živí naše štedarje korit!“

Kar ni danes demokratsko je povprečno vse prevratno, kar je pa prevratno, je prav za prav samo demokratsko, zato, ker sami ne spoštujejo zakonov njihovega najnovejšega kova. Ministrstvo socijalne politike, kjer sedi vendarle sam Zerjav, je izdalo naredbo, da se ima invalidom do ko nečne rešitve tega vprašanja izplačevati še naprej pokojnina in dodatki, tudi če plačujejo letno 30 din. neposrednega davka. Za preveč izdane zneske se bi itak pozneje odtegnilo. Kako si pa gospodje demokratski v Lju bijani tolmačijo tovarišve naredbo, je razvidno iz ukinjenja pokojnine in dodatkov invalidom 1. februarja t. l. Pod demokratskim okriljem se obetajo našim revežem se prav dobri časi.

Posnemajte jih! Vlada češkoslovaške republike je izdala naredbo, ki do-

loča, da dobe vsi tisti, ki so svoj čas oddali papirnate bankovce, na katerih so bili kolki, ozir. žigi ponarejeni odškodnino v znesku 50%. Kako je pa pri nas? Naš finančni minister molči kot grob o svojčas ljudstvu pri žigosanju odvezetih 20%, molči pa tudi o bankovcih, kojih žigi so bili ponarejeni. On sploh objublja ali pa — molči.

O olajševah pri davku in drugod za tiste, ki zidajo hiše, so razpravljali ministri. Zadnji smo to na kratko omenili v našem listu in sedaj nam že prihajajo vprašanja, kako in kaj je s temi olajševami, ta in oni bi na splošno zidal in zato bi rad vedel, kdo mu bo olajšal neznosno davčno breme. — Ljudje božji, najprej ne smete prezreti, da o tem šele ministri razpravljajo, od ministrov do naroda je pa še zelo daleč. Ministri so že marsikoga lepega obetali in razpravljali, do nara da je prišlo pa vse kaj drugega. — Na primer: Če bereš vse, kar so že invalidom obetali in odražali, bi si lahko mislil, da so invalidi preskrbljeni in odpirani, da jim bolje kar biti ne more če si pa najbližjega invalida ogledaš, pa dobro vidiš razliko med ministrsko „uredbo“ in resnico.

Z Wranglovc v Jugoslaviji bi zamenjal rad marsikateri invalid, zato, ker za lenuhanje pač ni nihče tako dobro plačan, ko ti. Goljač, da bi lahko zid lomili, se ti potepajo s cigareto v ustih celi dan po Ptuj in okolici. V Strušcu pa toliko zanemarjene zemlje, ne bi lahko tam zaposlili teh gospodov kjer bi imeli obilo posla s izkopavanjem storov, ter bi si na tak način najlepše ubijali dolgčas, o katerem tožijo, da jih tako muči. — Naše koroške begunce je vlada razgnala Ruse pa pomnožila z došlim kontingentom tovarišev iz Egipta in Cipra. Ker so vsi zagrizeni caristi, imajo radi tega zelo dobro zavetišče pri nas. Saj se celo stric Pašič potegujejo za nje. Pa carja žalibog ni več, kaj zdaj; potrebno bi bilo, sedaj vprašati za svet boljše, kaj se naj za Wranglovec zgodi, ko bodo naši državotvorci prišli do prepričanja, da je misel na povratek carjev samo blodnja teh „nebodijih treba“.

Novice iz Selnice ob Dravi. Dne 6. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku blago gospo mamico Joželo Kuro Velikanska udeležba pri pogrebu je znak njene vsestranske priljubljenosti. Sorodnikom naše iskreno sožalje! Nje pa večno plačilo oustran grobal! Počivaj v miru, ljuba mati! — V elektrarni na Fali se je ponesrečil in utonil delavec Ivan Mihalazzi. Bil je zadnji internirani Italijan. Naj v miru počiva!

Jareninske novice. Slovesno so zapeli dne 6. t. m. naši Jareninski zvonovi ter zadnji hišici naši župniji naznanjali, da se danes vrši v Jareninski cerkvi izvanredna svečanost. Oprta na svoji zlati palci sta stopila v hram božji velespoštovani posednik Ivan Sparl in njegova blaga žena Marija, da ponovita slovesno zakonsko obljubo, ki sta si jo dala pred 50 leti na ravno istem mestu. Zlatoporočnica so spremljali veseli otroci, vnu ki in vnučkinje in obilo drugega občinstva, ki je pač s tem pokazalo, kako spoštuje in ljubi zlatoporočeni par. Marsikatero oko se je zrosilo, ko je videlo, kako se ta starača ginjena zahvaljujeta Vsemogočnemu za vse prejele dobrote v dolgih 50 letih zakona. Poročil ju je inbral sv. mašo stričnik zlatoporočencev. Dne 25. januarja se je takaj poročil Jareninski župan in cerkveni ključar Franc Sparl z god. Julko Lorber od Sv. Jakoba v Slov. gor. Neustrašenemu našemu bojevniku in zvestemu našemu pristašu naj srčnejše častitamo. Na gostiji se je na bralo za Jareninske in Šentakobske zvonove 2000 K. Ob priliki godovnega dne Janeza Venger so njegovi prijatelji in godovnjak sam darovali za Jareninske zvonove 11400 K.

Za zajelo smrt. Občnski odbor na Dobri pri Celju je v svoji seji dne 5. svečana t. l. poslal na naš Jugoslovaški klub v Beogradu naslednjo resolucijo: Podpisani odbor presi vse poslance našega kluba, kakor tudi vseh drugih strank, kateri čutijo, ah vsaj pravijo, da čutilo za kmeta, da vpliva o z vsemi močmi na to, da se lovski zakon spremeni za enkrat vsaj toliko, da se zajec, ki je gotovo največji škodljivca vsah poljskih pridel-

kov, posebno pa sadnega drevja, ki je tudi dober vir dohodkov za kmetovalce, kateri se pečajo intenzivno s sadjarstvom, proglašati za splošnega škodljivca, katerega bi smel vsakdo in ob vsakem času pokončiti. S tem bi bilo ustreženo nad vse upravičeni želji, ki je že splošna zahteva vseh kmetovalcev-sadjarjev. Vlada naj se zgane in ugodi tej upravičeni zahtevi stanu, ki je po vsem treznem prepričanju stebber države.

Zeni odsekala roko, sam pa je šel v vodo. V Kočevju sta živela v vednem prepriu med seboj zakonska iv. ter Ivana König. Prepri so se potostirili, ker je začel mož laziti za 14 letno nezakonsko hčerko, katero je prinela Ivana s seboj v zakon. Radi ljubosumnosti je odpravila žena svoj hčer od niše v službo. Ta ženinin korak je silno razburil moža, ki je začel ženi groziti z maščevanjem. — Dne 6. t. m. je res stopil zjutraj k posteli žene. Ko ga ta vpraša, kam se odpravlja, je lopnil po njej s sekuro. Odsekal ji je levo roko, jo ranil na glavi pri srh, nato pa je šel sam v vodo. Zeno so prepeljali v bolnico, moža pa so potegnili mrtvega iz vode.

Tat Viktor Lokot je pofatil v Oseku 880 dolarjev in 4000 din.

Zepna tatvina se je v zadnjem času močno razpasla po Zagrebu. Najbolj kradajo žepari na tramvajih in po železnicah. Zadnje dni pa so si izbrali zagrebški žepni tatovi za svoa tatinska lovišča državne urade. Pred nekaj dnevi je davčni urad v Zagrebu prodajal posebne tiskovine za priznanje davka na poslovni promet. Ob tej priliki se je pred davčnim uradom kar trlo ljudi. Policija je ureevala množice po vrsti, žepni tatovi pa so kradli na vse pretege. Veliko oseb je bilo okradenih. Enemu trgovcu je potegnil žepar listnico za 2000 K in v njej je bila tudi karta za kopališče. Tat je bil toliko drzen, da se je šel takoj kopat, ko je pregledal ukradeno listnico. Kople z ukradeno kopališčno karto ga je izdala, da je prišel policiji v roke. V Zagrebu se že drži vsak za žep, ko stopa po ulici.

Tatvina državnega premoženja ima moze dolgo, skoraj nepregledno vrsto in tatovi se često znadejo tudi v uradniških vrstah. Temu se pa ni čuditi ker je nadzorstvo od strani višjih sarajno pomanjkljivo in ker imajo o strankarskih sjetkah med uradništvo pristop tudi razni zelo nevarni pustolovci. — Za primer, da se take celo podpira, naj služi ta-le slučaj: Pri pošti v Beogradu je nastavljen kot uradnik neki Avramovič. Ta ukrade nekega dne neki aparat ter ga prodaja, načelnik ga pa ovadi radi tatvine. Po nekaj tege je, da se nepoštenega uradnika požene iz službe, čeravno bi spadal po pravem pod ključ, in tudi drugi uradi so o tem obveščeni, da ne bi se kaj drugje vrinili. Moč pa ni v adregi, ima dobre prijatelje, ki so na visokih mestih. — In čez teden dni že ima novo službo — pri pošti v Skoplju. Tu so uradniki kar gledali, ko je enakekrat prišel med nje. Vsi so poznali njegovo preteklost in tako se jim je zdelo ta namestitev nemogoča. Pa kaj ločeš Beograd je spregovoril in pri tem je ostalo. Avramoviču pa tatinsku in nepošteni prsti tudi na novem mestu niso mirovali, začel je ponarejati orzojavne denarne nakaznice. Te nakaznice so se pošilale v Kumanoovo in tu je njegov padšč dvignil denar. Nazadnje so oba zalotili in obema so dali nalasč ali pa po naključju dovolj casa, da sta z denarjem vred mogla pobrisati na Bolgarsko. — Pa naj še kdo reče, da ta vrsta tatov nima dobro!

Tatvina v osebnem vlaku. Trgovcu Jožetu Aligorji iz Sušaka je ukradel že ni tat med vožnjo od Zagreba do Bakra listnico za 6000 K ter dvema državnima srečkama.

Tolovaji so pa res že povsod. Beograško okrajno sodišče je obsodilo te dni tri, ki so bili v pogranični trupi, vojaški obmeni četi in sicer potporučnik Toma Krstiča, narednika Petrovica in redova Jovanoviča — vsakega na 20 let težke ječe. Potporučnik Krstič je bil poveljnik ali kakor se po vojaški pravi komandir nekega voaškega oddelka, narednik Petrovič je nadzoroval stražo, Jovanovič pa stražil, ko so zaprli sina bogatega trgovca Krausa in njegovega spremljevalca ba-

je radi sumljivih papirjev. Mlada človeka sta bila nekaj časa v zaporu in po, oručnik Krstič je vedel, da imata pri sebi veliko denarja, poklical je narednika Petrovica in redova Jovanoviča ki sta se mu zdela od vseh menda najbolj sposobna, ter jima začel tolmačiti, kako sta arestanta velika sovražnika naše države, špijona, tuja zalezla in bogzna kaj se vse in kako ima on od samega ministra zaupljivo povelje, naj obadva zelo sumljiva in nevarna človeka na tihem spravi na oni svet. Potporučnik je vojakoma to tako dobro razložil ali pa sta bila obadva za kaj takega prav bistre glave, da sta šla in — ubila zapro dvojico, potporučnik je pa pobasal kol plen gotovino 400.000 K. Prvo beograško sodišče je samo Krstiča obsodilo na 20 let, vojaka pa oprostilo, češ, da sta ne dozna, ker sta spolnjevala zapoved višjega, drugo, višje sodišče je pa to razodbo razveljavilo ter obsodilo vse tri — vsakega na 20 let težke ječe.

Nevaren razbojnik, ki se je znal dobro zatajiti, se je našel pred kratkem med kaznjenci kaznišnice v Topčideru pri Beogradu. Oblasti so namreč spoznale, da kaznjence z imenom Periša Radojevič, ki je pred nekaj mesci prišel sedet radi konjske tatvine za dobo dveh let, ni pravi, temveč, da je zelo nevaren pičec, eden najhujših razbojnikov cele Srbije. Ko je zločinca videl, da je v tesnih zankah, je to tudi priznal. Njegova preteklost je res zelo zanimiva in osvvetljuje tudi razmere, ki vladajo v južnih krajih. Njegovo pravo ime je Petar Blagojevič, tolovaj in razbojnik že od leta 1916.

Prej je bil gojenec srbske policairske šole, doma je blizu Kragujevca. Ko so Srbi leta 1915 bežali iz Srbije, je zaostal, Avstrijci so ga uveli, potem pa zopet izpustili in fant se je udal ropu in tatvini. Ropal je vsepovprek Avstrijance in brate Srbe, tudi človeško kri je prelival. Po preobratu pa je svoj posel nadaljeval in da bi mu bilo to lažje, se je oblekel v uniformo srbskega kapetana in ko tak se je spuščal na rop tudi preko Save. Enkrat so ga v Vovodini ustavili, ko je „rekviriral“ na svojo roko, in med tem, ko so premišljevali, ali je pravi oficir ali ni, je popihal. Tudi v Srbiji so ga že enkrat držali, pa je utekel. Na njegovo glavo so razpisali visoko nagrado, pa vse zastonj, ta ropar je bil tako drzen, da je hodil celo v mesta, kakor hitro so ga pa izsledili, je izginil. Nazadnje ga je udala zajela blizu Sabca, ko je kradel — konje. Če bi zvedeli, kdo da je, bi mu slaba predla, zato se pa potuhne ter žanarjem in sodniji v Sabcu reče, da je Periša Radojevič. Sodnja mu je verjela, ni menda prav nič povpraševala, če je to res in tako je prišel kot navaden konjski tat v zapor. Tu se je čutil zelo varnega in tudi z dvehletno kaznijo bi se bil sprijaznil že zaradi spremembe dolgoletnega hajdukovanja. Ušesa pa je hotela drugače in sedaj so ga razkrili.

Huda zima nas ne grize samo v Sloveniji, ampak hud mraz je tudi v užub pokrajinah naše krajevine. Po Donavi in Savi plava toliko ledenih pločel da parobrodi ne morejo voziti.

Odločen nastop Amerike za razorožanje evropskih držav se kaže zlasti sedaj, ko se Angleži na vse krčiplje trudijo, ka spravijo skupaj gospodarsko posvetovanje ali konferenco v Genov. Amerikanski predsednik pravi, da gospodarska posvetovanja nimajo pravega haska, dokler nekatere države do vratu tičijo v orožju, imenuje Francijo in Poljsko, Jugoslavijo je pa prezrl ali pozabil. Pravi tudi, da za Ameriko nima smisla, sodelovati pri tej konferenci, dokler se razorožitev v Evropi ne izvede.

Javna zahvala. Udruženje vojnih invalidov pokrajinski odbor v Mariboru se zahvaluje podjetju Centra, izdelovalnica kemičnih produktov v Mariboru, za nakazan znesek.

Gospodarstvo.

Važnejši kmetijski opravki v mesecu februarja.

Vinarstvo.

Rigolanje za nove nasade se s tem mesecem navadno konča. V ugodnem vremenu se začne rez. pripravlajo se koli, preskrbi se material za vez, pregleda se vse škropljivce in